

Dorota Kluska

SPOSOBY NA NUDE

przedszkolne zabawy i piosenki,
które odmieniają zwykły dzień

LaTo

bliżej
przedszkola

Pogubiły się owieczki

(sł. D. Kluska, muz. B. Marszałek)

Ref. Pogubiły się owieczki na hali
i górale przez dzień cały płakali.
Gdzie ich szukać, jak je znaleźć, kto to wie?
„Hej, górale, tu jesteście! Be, be, be!”.

1. W ciemnym lesie swoich owiec szukają,
w każdą norkę, choćby małą, zerkają.
Czyżby drogę pogubiły gdzieś we mgle?
Albo wilki je porwały? Kto to wie?

Ref. Pogubiły się owieczki na hali...

2. Może siły, by iść dalej, nie mają
i gdzieś w krzakach załęcznione czekają?
Czy w doliny je zawiodły szlaki złe?
Gdzie jesteście, owce nasze? Kto to wie?

Ref. Pogubiły się owieczki na hali...

3. Czy im drogę rwący potok zagroził?
Albo halny w dalszej drodze przeszkodził?
Góralowi bez owieczek bardzo źle!
Tylko gdzie ich teraz szukać? Kto to wie?

Ref. Pogubiły się owieczki na hali...

Nauczyciel wybiera dwóch „górali”, pozostałe dzieci to „owieczki”. Górale stoją po obu stronach sali w swoich „zagrodach” (przestrzeń na sali wyznaczona kolorowym sznurkiem/szarfami), a owieczki spacerują w różnych kierunkach na czworakach. Na przerywnikach muzycznych (lub na zwrotkach i przerywnikach muzycznych) każdy góral przyprowadza do swojej zagrody owieczki, pamiętając o tym, że każdorazowo wychodząc na poszukiwanie, może przyprowadzić tylko jedną owieczkę. Przewodzi je, kładąc dłoń na „grzbiecie” (plecach) wybranej owieczki. Wygrywa to dziecko-góral, które na koniec zabawy będzie miało więcej zebranych owieczek.

Krasnoludki i olbrzymy

(sł. D. Kluska, muz. B. Marszałek)

Ref. Za górami, za lasami żyły krasnoludki
i kochały ponad wszystko ten swój świat malutki.
Wyruszyły na wyprawę, olbrzymów poznały
i ze światem takim wielkim spotkał się świat mały.

1. Olbrzym stawia wielkie kroki, krasnal – kroczyki małe. ①
Olbrzym tupie, a krasnala nic nie słyszy! Wcale! ②
Olbrzym klaszcze, że aż dudni, krasnal – cichuteńko. ③
Tak się bawi wielki olbrzym z istotą maleńką. ④

Ref. Za górami, za lasami...

2. Nocą krasnal śpi cichutko, olbrzym strasznie chrapie. ⑤
Wyczerpany krasnal dyszy, za to olbrzym sapie! ⑥
Jeden mały, drugi wielki, różni ich tak wiele, ⑦
a rzecz można dziś na pewno, że to przyjaciele! ④

Ref. Za górami, za lasami żyły krasnoludki
i kochały ponad wszystko ten swój świat malutki.
Gdy zmęczyły się podróżą: do domu wróciły,
zjadły obiad i na drzemkę do łóżek wskoczyły.

Dzieci podzielone są na dwie grupy („olbrzymy” i „krasnoludki”). Podczas refrenu chodzą po sali jedno za drugim. Następnie grupy zatrzymują się, stojąc naprzeciw siebie, i wykonują czynności opisane w pierwszej, a następnie w drugiej zwrotce:

- ① olbrzymy wykonują wielkie kroki, krasnale – drobne, szybkie kroczyki;
- ② olbrzymy głośno tupią, krasnale chodzą na paluszkach;
- ③ olbrzymy klaszczą z całej siły, krasnale – delikatnie, samymi opuszkami palców;
- ④ każdy wykonuje obrót wokół własnej osi;
- ⑤ dzieci przykładają ręce do policzka, udając, że śpią (olbrzymy głośno chrapią);
- ⑥ krasnale spuszczały ramiona, pokazując zmęczenie, olbrzymy głośno sapią, wyciągając język na brodę;
- ⑦ krasnale przykucają, a olbrzymy stają na palcach.

Podczas ostatniego refrenu olbrzymy stoją w miejscu, machając ręką, a krasnoludki maszerują jeden za drugim.

Głodny ptaszek (masażyk)

Już przy słońca brzasku

chodzi ktoś po piasku.

dzieci uderzają opuszkami palców o plecy partnera

Nóżką tupie, dziobkiem stuka,

kłepią delikatnie dwa razy otwartą dłońią, a potem stukają wszystkimi palcami zwiniętymi w „dziobek”

pożywienia chyba szuka.

palcem wskazującym rysują okrąg

Grzebie, dłubie, szpera wszędzie,

delikatnie drapią po plecach

dziobie, aż coś wydobędzie.

stukają wszystkimi palcami zwiniętymi w „dziobek”

A gdy słońce mruży oczy,

ptaszka morzy sen uroczy.

masują plecy całymi dłońmi

Spacer z biedronką (masażyk)

Kiedy tylko wstanie słońko,

dzieci rysują na plecach partnera okrąg i odchodzące od niego „promyki”

pójdę na spacer z biedronką.

stukają delikatnie opuszkami palców jednej ręki

Biedroneczka sobie lata,

przesuwają palcami po włosach partnera

okrążyła już pół świata.

wykonują koliste ruchy otwartą dłońią

Chyba czegoś w trawie szuka,

stukają delikatnie opuszkami palców jednej ręki

bo nóżkami lekko stuka.

uderzają lekko piąstkami

Na koniec się uśmiechnęła

rysują palcem wskazującym „uśmiech”

i ku niebu odfrunęła.

przesuwają otwarte dłonie od bioder w kierunku szyi

Samolot (masażyk)

Na pokład samolotu wchodzą pasażerowie.

dzieci stukają opuszkami palców o plecy partnera

Usiedli w swych fotelach, za chwilę o nich opowiem.

chwytają partnera za ramiona i delikatnie ciągną w swoją stronę, tak by osoba siedząca z przodu oparła się o osobę siedzącą z tyłu

Chociaż wszyscy już na miejscach i gotowi do podróży,

obejmują partnera, naśladując zapinanie pasów

to samolot wciąż nie rusza, a czas już się trochę dłuży!

palcem wskazującym rytmicznie stukają w plecy partnera, naśladując sekundnik poruszający się na tarczy zegara

Jest dziewczynka, co list pisze, jest i chłopiec, który śpi

kreślą szlaczki palcami ułożonymi w chwyt pęsetkowy, udając pisanie

– w miękką wtula się poduszkę, wielka fala mu się śni.

pochylają się do przodu i kładą głowę na plecach partnera, po czym prostują się i rysują poziomą falę

Pan z laptopem na kolanach, co wciąż w klawiaturę stuka,

uderzają lekko palcami, naśladując pisanie na klawiaturze

oraz pani, co w torebce jakiejś zguby chyba szuka.

poruszają szybko palcami, tuż przy karku

Już leci samolot wysoko i wznosi się ku obłokom.

rysują okręgi otwartą dłońią, po czym przesuwają całymi dłońmi od bioder aż po kark

Mewy (masażyk)

Po piasku dwie mewy dreptały

i pożywienia szukały.

dzieci opuszkami palców uderzają o plecy partnera

Tu dziobały, tam dziobały,

palcami obu rąk, złączonymi w „dziobki”, uderzają delikatnie o plecy, naśladując dziobanie

aż robaki wygrzebały.

przykładają do pleców palce wskazujące i kręcą nimi w jednym miejscu

Idzie, idzie robaczek,

na piasku znaczy swój szlaczek.

jednym palcem kreślą powoli „krętą ścieżkę”

Mewa nad nim ciągle krąży,

przykładają otwartą dłoń do pleców i wykonują koliste ruchy

lecz robaczek uciec zdążył!

jednym palcem kreślą szybko „krętą ścieżkę”

edUKSIEGARNIA.PL